

אנך ס' קרושים יפה עה

יצחק

ועמ"ס הרב שער המלך כוס לא גילה שער מקומו וכעת אינו מנוי אלנו
לראות אם נרנש מזה .

ג א"נ איש אמו רומז על כן יבמה ראין לו כת זוג לא אמו בראי'
כווסר ס' לך לך דל"כ ע"א וע"ס וז"ל איש אמו שהוא כמו
איש נעמי אפ"ס לייך שאותו כן שהוא בעלה הראשון יסיה ירא מאמו
אשר ילדו .

ד ואת שבתותי תשמורו פירש"י סמך שבת למורא אב לומר אע"פ
שהסדתיך על מורא אב אם ואמר לך חלל את השבת אל
תשמע וכו' וכן לקמן כפסו' את שבתותי תשמורו ומקדשי תיראו וכו' פי'
ו"ל ואע"פ שאני מזהירכם על המקדש את שבתותי תשמורו אין כנין כיסמ"ק
דוחס שבת וע"ס באופן דמורא אב ומורא מקדש סוים ראין א' מהם
דוחס שבת וא"כ מה שנא דבאן כמורא אב הקדוש לשמירת שבת וגבי
מורא מקדש הקדוש הכתו' שמירת השבת למורא מקדש ואם השבת עיקר
ומסו"ה הקדוש שם השבת למקדש דהשני נרחיק מפניו כזן נמי הול"ל
את שבתותי תשמורו ואיש אמו ואביו תיראו להורות דהשני נרחיק מפניו
שבתו' ראשון ועמ"ס סס"ח על פי' רש"י כאן ובאן ובר"פ ויקהל וק"ל .
עוד אפס"ל טעם סמיכות או"ל לשבת לרמז למ"ס כווסר ס' אמר דל"ר
ע"כ אר"י חרותא ונתיירותא דיומא דשבתא על כלא הוא כנין דתאי וומא
אחצער באבא ואמא ואחוסף קרוסא וכו' וע"ס וק"ל .

ה זל חפנו אל האלילים וגו' מוס יס ליקח מוסר השכל שלא
לשחוק באגרות ספורין קרטי' משחוק בקיבוץ דנינו לנו
שיש כהן לזרות ע"ז שסיו מימים קדמונים כמ"ס כסוף ס' נשמת כל חי
ח"כ ובסוף ס' ספר חיים וכו' אברהם אוכור דע"ז ע"א כי ויהי בראות
אוקס סרי הוא עובר על אל חפנו אל האלילים .

ו הובח תוביח את עמיתך ולא תשא עליו חטא יוכן כמ"ס כפסיקת'
ר"פ פינחס טוב ארך אפים זה פינחס כן לעזר שראם
ואמר אין חכמה ואין ענה ואין חכונה לנגד ה' ועמד וקנא לשם והאריך
אפו עד שהגיע אלל הקיכה שאלולי הים נועץ ומחרף ואומר ראו הדשע
מס עשה מיר הו עומרון עליו שכתו של שמעון לא האריך אפו עד
שהגיע אלל הקיכה לכך נאמר טוב ארך אפים מנכור וכו' ע"ס וז"ס
סוכה תוביח את עמיתך כינו לכינו כקול נמוך ולא תשא קולך כקול רם
עליו על החוטא לו' ראו חטא אשר הוא עושה וק"ל .

א"נ כמ"ס מו"ה חק"ל כתא"ח סי' מ"ח משם רבי' המאירי ו"ל דחכמי
ישראל ודווינקס נענשים על הנקטות ג"כ דקים לסס לכדון
ולקשש